

مَلَاخِئِيلُ بْنُ مَرْيَمَ

بوچی دہجہ نگین؟

وتاری شیخ

تقبلہ اللہ

ابوعلیٰ الانباری

وہرگیرانی

پیگہی راستہ پڑ

پیشکش کر اوہ لہ بہر واری

روژی شہمہ ۸ - محرم - ۱۴۳۵ بہرامبہر ۱۱-۱ - ۲۰۱۴

وتاریکی

شیخ ئەبی عەلی ئەنباری - الله تعالی لێی وەرگیریت

بەناونیشانی

بۆچی دهجهنگین؟

وەرگیرانی

پێگهی راستەری

پیشکەش کراوە

له بهرواری رۆژی شهممه ۸ - محرم - ۱۴۳۵ بهرامبهري ۱-۱۱-۲۰۱۴

بسم الله والحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله
 پهروهردگارا حه قمان به حهق پیشان بده و یارمه تیمان بده له سهه شوینکه وتنی، و باتلیشیان به
 باتل پیشان بده و یارمه تیمان بده له سهه ئه وهی لی دووربکه وینه وه، پهروهردگارا ئه وه مان فیر
 بکه که سوودمان پیده گه یه نیت و سوود به خشان بکه به وهی فیرمان ده که یت، پهروهردگارا
 له وانه مان بکه یت که کار ده که ن به زانسته که یان ئه ی پهروهردگارا زانسته که مان بکه به به لگه
 و حوجه بۆمان ئه و پۆژه ی به دیدارت ده گه یین و نه یکه یت حوجه به سهه رمانه وه ئه ی
 چاکترینی به به زه ییان، ئه ی پهروهردگارا سینهم ئاسووده و گوشاد بکه و کاروبار و هه ول و
 کۆششم بۆ ئاسان بکه و گریی زمانم بکه ره وه و زمانم گویا و پاراو بکه تا له قسه و گوشتارم
 تیگه ن، پهروهردگارا کرده وه کانم چاک بکه و ته نها بۆ په زامه ندی تو بیت و هیچ به شیکی تیدا
 نه بیت بۆ هیچ یه کیک له دروستکراوانت

"حیاکم الله و بیاکم" ئه ی ئازا و دلیره کان، وه داوا له الله تعالی ده که م یارمه تیمان بدات له سهه
 ئه وهی ئه م خوله به خیر و سهه لامهت ته واو بکه یین و به هویه وه سوودمه ندتان بکات به پراستی
 ئه و ده سه لآت و توانای به سهه ئه مه دا هه یه

ئه م خوله پیروژه به ویستی الله تعالی، له و ده رسانه باس ده که یین که یم سپردراوه له و
 بابه تانه ی په یوه سه به لایه نی شیرکی گوپراهی لی کردن (شرك الطاعة) - إن شاء الله تعالی - وه
 ده چینه نیو هه ندیک ورده کاری په یوه سه به م جوړه شیرکه، چونکه ئوممهت پیوه ی گیروده
 بووه هه روه که له ماوه یه که له ماوه کان به شیرکی داوا کردن و پارانه وه گیروده ببوو، پاشان ئه م
 جوړه شیرکه به جوړیک که می که م و کال بووه وه، به لام ئیستاکه ئه و شیرکه ی سنووری
 به زاندووه له گۆره پانه که بریتیه له شیرکی گوپراهی لی کردن، له پۆژانی داها توودا ورده کاری
 ئه م بابه ته باس ده که یین به ویستی الله تعالی به ئه ندازه ی ئه وهی الله عز وجل بۆمان ئاسان
 بکات

به لام سهه بارهت به باسی ئه مپۆمان وه که پیشه کییک بۆ سهه ره تای کاره که مان، و وه لامدانه وه یه که
 بۆ ئه م پرسیاره مان "بۆچی جههاد کردن له پینا و الله" ؟

جا پشتیوان به الله تعالی ده لیم: له به پیزتان شاراو نه ییه که پۆله کانتان و برا کانتان له سالی
 ۲۰۰۳ هه وه و تا ئیستاش چه کیان هه لگرتووه فه زل و منه تیش هه ر بۆ الله یه - شیخ که می که له

باسه که دهووستیت و بۆیه کیڭ له قوتاییه کانی ده لیت:- سه بارهت به تۆمار کردنه که، به ویستی الله تعالی وتاره که تۆمار ده کهین، وه دواى ئه مه تۆماره کانتان پى دهدهم تاوه کو ناوه ندییتی هه بیته له کاره کهدا، چونکه منیش ئینسانم له وانهیه هه له بکهه له شتیڭدا تاوه کو به خۆمدا بچمه وه و ههروه ها له بهرته وهش که هه له ته گهر بلاو بووه وه ئه وا ههر بهم هه له ییه ی بلاو ده بیته وه به لام پیداوونه وه به تۆماره که ده کهین، و گوئی بۆ ده گرم، ئه وکاته دلیا ده بمه وه که ئه مه ی وتومه ته واوه ئه وکاته به ویستی الله تعالی تۆماره کانتان پى دهدهم به ئیزنی الله تعالی به لام ههر که سیکیش بیهویت هه ندیک سه رنج و تیینی بنوسیته ئه وا ئاساییه و ده توانیته - که وایه ئه وانه به درێژایی ئه م سالانه بۆچی جه نگاوان؟

مه بهست و ئامانجی یه کهم

به ندایه تی کردن و نزیک بوونه وه له الله تعالی:

ههروهك شاراو ه نیه لیتان ئه وهیه که جهاد له پیناو الله عز وجل په رسته وه و ته نانهت له گه وره ترین په رسته کانه، الله تعالی فه رمانی به پیغه مبه ره که ی (ﷺ) کردووه بهم په رسته وه له م فه رمووده یهیدا که ده فه رمویت: (**فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ**) [النساء: ۸۴]، واته: ئینجا له پیناوی الله دا کوشتار و غهزا بکه ئه ی پیغه مبه ره ته گهر به ته نها خویشیت بیت، تۆ ههر له هیدایهت و ئه رکی خۆت به رپرستیت. جا لیره دا جهنگ کردن فه رزه له سه ر رسول الله (ﷺ)؛ وه دینه سه ر درێژه ی ئه م ئایه ته به ویستی الله تعالی، وه له فه رمووده ی (أبي هريرة - رضي الله عنه-) که ئیامی بوخاری -رحمه الله- گپراویه تیه وه، ده لیت: پیاویک هات بۆ لای پیغه مبه ره (ﷺ)؛ وتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا کاریکم پى بلێ که وهك جهاد بیت [له پاداشتا]، فه رمووی: (دهستم ناکه ویت). کاتیک پرسیا ری لیکردووه ده رباره ی کاره که به دلیاییه وه پرسیا ری لیکردووه له ده رباره ی په رسته هکان جا پیغه مبه ره (ﷺ) هیچ جوړه په رسته شیکی دهست نه کهوت له م پرسیا ره دا (کاریکم پى بلې هاوشیوه ی جهاد بیت فه رمووی: دهستم ناکه ویت، فه رمووی: ئایا ده توانیت ته گهر مو جاهد ده رچوو ئه وا بچیه مزگه وته کهت و ئینجا نوێز بکهیت و ماندوو نه بیت و به رۆزوو بیت و به ربانگ نه که یته وه، وتی: جا کئ ده توانیت ئه مه بکات) که واته مه بهستی یه کهم له جهاد کردن له پیناو الله: ئه وهیه که به ندایه تییه و به هویه وه نزیک ده بینه وه له الله عز وجل، وه پیغه مبه ره (ﷺ) جهادی ده کرد له پیناو الله

ههروهك له جهنگی ئەحزاب كاتیک ههندیك خهلك عوزریان دههینایهوه به هۆکارانیک دهربارهی جهاد کردن كه الله تعالى باسی کردووه: (يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ^ط **إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا**) [الأحزاب: ١٣] ، واته: دهیانوت: ماله كانمان بهدیرهوهیه (گوایه دوژمن بهئاسانی دهتوانیت ههلكوتیتته سهری)، له راستیدا وانیه، ماله كانیان بهدیرهوه نین (دوژمن ناتوانیت زهفهریان پیبه ریت)، تهنها راگردنیان مه بهسته و هیچی تر.

ئهو كه سهی بهجی دهمینیت له جهاد و دهیهویت عوزر بۆ خوی بهینیتتهوه و دوا بکهویت، بۆ ئەمانه) الله تعالى دهفهرمویت: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ) [الأحزاب: ٢١] ، واته: بهراستی په یامبهری خوا چاکترین نموونهی ریک و پیک و سهرمه شقه بۆتان. پیوسته ئاماژه بکریت بۆ ئەم ئایه ته به تایبته لهم شوینه دا، بهلام ئەگەر به بهلگه بهینیتتهوه له تهواوی ئهو کارانهی بههویانهوه شوینی پیغمبهه (ﷺ) دهکوهین ئهوا به ههمان شیوه بهلگه هینانهوه که راست و دروسته، بهلام هۆکاری دابهزینی ئەم ئایه ته ئهوه بوو که ساتیک عوزریان دههینایهوه جا بۆ ئەم عوزرهینه رهوانه الله تعالى فهرمووی: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ) - چونکه ئهو خهندهقی ههلهکه کهند و بهردهوام دهبوو له ئاماده بوون له گهله صهحابه له خهنده قدا، پاشان دواي ئهوه له گهلیان دهبوو کاتیک پاسهوانیان دهکرد، وه له گهلیان بوو کاتیک پرووبه پرووی موشریکه کان بوونهوه له لایه کی ترهوه له خهندهقه کهدا، به ههمان شیوه له سالی نویه می کوچی کاتیک پیغمبهه (ﷺ) درچوو بۆ تهبوک و کومه لیک دواکه وتن له مونافیه کان و ههریه که بیان عوزریکیان دههینایهوه جا بۆ ئەمانه الله تعالى فهرمووی: (إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا) [التوبة: ٤٠] ، واته: ئەگەر ئیوه یارمه تی په یامبهه نه دهن و، له گهلی نه چن بۆ جهنگی (تهبوک)، دلنیابن الله یارمه تی دهدا، ههروهك چۆن یارمه تیدا، ئهو دهمه که بی باوه ره کان - له مه کهه - دهریان په راند و، ناچاریان کرد کوچ بکات بۆ مه دینه و یه کیك بوو لهو دوو که سه کاتیک ههردووکیان له ناو ئەشکهوته کهدا بوون (که بی باوه ره کان گهشتبوونه دهو روبههری ئەشکهوته که ئه بوبه کری هاوه لی خه می لیها ت) پیغمبهه ریش (ﷺ) دلی دایه وه و پی و ت: خه فته مه خو، دلنیابه خوامان له گه له.

کهوایه لیره وه دهزانی که جهاد په رستشیکه بههویه وه بهندایه تی بی ده کهین و نزیک ده بینه وه له الله تعالى، ئەمه مه بهستی یه کهم بوو له جهاد له پیناو الله.

سه بارهت به ئايه ته كانی تر ئاماژه ی بۆ ده كەین به لام زۆر ناوه ستین له سه ریان، وهك
 فه رموو ده ی الله تعالی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ
 (۱۰) تَوَمِّنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۱۱) يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً
 فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۲) وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ
 الْمُؤْمِنِينَ (۱۳) [الصف]، واته: ئه ی ئه و كه سانه ی باوه پتان هیناوه، ده ستینشانی بازرگانیه كتان
 بۆ بكه م، كه له سزایه کی به ئیش پزگارتان بکات * سه ره تا باوه پهینانتانه به خوا و
 پیغه مبه ره که ی، ئینجا تیکۆشان و جیهاد کردن له پێگه ی خوا دا به سامان و گیانتان، بێگومان
 ئه و کاره تان چاکتر و به فتره پۆتان ئه گه ر بزانی و تییگه ن * ئه وسا الله له گونا هو هه له کاتان
 خۆش ده بیته و ده تانخاته باخه کانی به هه شته وه له چهنده ها پووبار به ژیر دره خته کانیدا
 تیده په پێته و جاریه، ههروه ها کۆشک و ته لاری خۆش و پازاوه و پاک و خاوین له باخه کانی
 به هه شتی عه دندا، به راستی ئا ئه وه یه سه رکه وتن و سه رفرازی و ده سته که وتی گه و ره و بیسنوور
 * جا شتیکی تریش هه یه که هزی لی ده کهن، ئه ویش به خشی نی سه رکه وتنه له لایه ن الله
 ه وه و کردنه وه ی ولاتان و دلّه کانه، ئه و موژده یه ش بده به ئیانداران.
 ئه م بازرگانیه په بانیه سی مه رچی هه یه: ده بیته له ئیانداران بیت به الله له سه ر پێبازی ئه هلی
 سوننه و جه ماعه و ههروه ها له ئیانداران بیت به رسول الله (ﷺ)، به لام ته نها ئه م دوو
 مه رجه به س نییه بۆ به شداری کردن له م بازرگانیه په بانیه تاوه کو مه رچی سییه میش نه چێته
 پالیان که ئه ویش بریتیه له وه ی جیهاد بکه یته له پێگه ی الله، جا ئه گه ر ئینسان خوی بێنیته
 به رچاو له به رامبه ر کیتابی الله تعالی پاشان له لای ئه م ئایه ته بوه ستیت و پرسیار بکات له
 خوی که ئایا من له م جوړه که سانه م له ئایه ته که دا باسکراون یان نا؟ جا ئه گه ر له وانه بیت
 جیهاد ده کهن له پێگه ی الله، به دلناییه وه ئاسووده ده بیته و سینه ی گوشاد و فراوان ده بیته
 که الله عز وجل به هره وه ری کردووم به وه ی له ئه هلی ئه م ئایه ته بووم، به لام ئه و که سه ی
 دانیشتووه -هه رچه نده باوه پی هه بیته به الله و پیغه مبه ره که ی- ئه و ه یچ به شیکی نییه له م
 بازرگانیه و له ده سته که وته کانی ئه م بازرگانیه ش، جا ئه مه ش مه به ست و ئامانجی یه که م بوو
 له جیهاد له پێناو الله.

مه به ستنی دووهم:

ئەوێهه که ئەو موحاهیدانه خەڵکانی تر ناچار دەکەن که تەنها بەندهی الله عز وجل بن، چونکه الله عز وجل دەفەرمویت: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ) [الذاریات: ۵۶]، واتە: بێگومان من جنۆکه و ئادەمیزادەم دروست نەکردووێه تەنها بۆ ئەوێه نەبیته که من بپەرستن و فەرمانبەردارم بن.

کەواتە مه به ست و ئامانج له دروستکردنمان ئەوێهه که بەندهی الله تعالی بین، جا ئەگەر سەرنج بەدی لەو شوێنە تیایدا دەژیت یان بپروانیتە هەندیک له ولاتهکان بۆت دەرده کەوێت چەندهیان بەندهی الله بن و چەندهیان بەندهی شەیتان، لێره دا پۆلی موحاهید و پۆلی جیهاد دیتە پێش که کاربکات لەسەر دەرھێنانی ئەمانه له به ندایه تی کردنی به ندەکان بۆ به ندایه تی کردنی الله تعالی، وه هەر ئەمە بوو که هاوێلانی پیغمبەر (ﷺ) دەیانوت له هەندیک لهو گفتوگۆیانە بەپێوهچوو له نێوان ئەوان و فارسهکان بەر له جهنگ، کاتی که فارسهکان پرسایریان لێ دەکردن: ئێوه چیتان هێناوه؟ جا هاوێلانی یەك وتهیان دهوت: هاتووین بۆ دەرھێنانی خەڵك له به ندایه تی کردنی به ندەکان بۆ به ندایه تی کردنی پەرورەدگاری بەندهکان، که به دنیاییه وه نه هاتبوون بۆ بانگهواز به لکو هاتبوون بۆ جهنگ کردن چونکه ئەوان له پێگهی الله تعالی دا دهجه نگان، به هه مان شیوه ئەم ئایه ته له سوپه تی (البقرة) ههروهك الله تعالی دهفەرمویت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۲۱) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فَرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۲۲)) [البقرة]، واتە: ئەو خەڵکێه پەرورەدگاری خۆتان بپەرستن، ئەو زاتە که ئێوه و پێشینانی ئێوه شی به دی هێناوه، بۆ ئەوێه پێبازی خواناسی و تهقوا و پارێزکاری بگرنه بهر * هەر ئەو زاتە زهوی کردووێه به فەرش و جیگای نیشته جی بوون و ژیان بۆتان، ئاسمانی وه کو سه قفیک به سه رتانه وه راگیر کردووێه، له ئاسمانه وه ئاوی بۆ باراندوون، جا به هۆیه وه جوړه ها به رهه می (درهخت و گژوگیای) به ده ره هێناوه تا ببیته رزق و پۆزی بۆتان، کەواته شه ریک و هاوتا بۆ الله بپار مه ده ن، که خۆشان ده زانن په رستراو ده بیت به دیه یه نه ر بیت.

کەوایه فەرمانمان پێکراوه به به ندایه تی کردن بۆ الله عز وجل وهك مه به ستیک له دروستکردنه که مان، پاشان دواي ئەوێه الله عز وجل هۆکاره کانی عیبادەتی بۆ ئاسان کردین

ده فهرمویت (فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا)، جا کاتیک که سائیکان بینی هاوبهش بریار ددهن بۆ الله ئەوا پۆلی جهاد دیته پیش، بهوهی ئەوانه قهدهغه بکهین لهو هاوبهش بریاردانه بۆ الله تعالی، لهوانهیه هه ندیک سهرنج بیتته هزر و بیر، چون ئەم بابته ده بهستته وه به فهرموودهی الله تعالی (لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ) [البقرة: ۲۵۶]، وه به فهرموودهی الله تعالی (لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ) [الكافرون: ۶] ئەم بابته ورده کاری و درێژهی پیده دهین به ئیزنی الله تعالی کاتیک باسی پایه یه کهم ده کهین له پایه کانی دیموکراسی که بریتیه له ئازادی بیروباوه، لهو کاته دا - ئەگەر الله عز وجل بۆمانی ئاسان کرد- درێژه ده دهین به باسی ئەم ئایه تانه و چۆنیش خه لکی ناچار ده کهین به وهی بهندهی الله عز وجل بن، وه له مه شدا - ههروهک ده زانن- ئایه ته که ئاشکرا و پروونه و له بهردهم چاوانه که فەزڵ و منه تیش بۆ الله سیه، براکانتان کاتیک ده ستیان به جهاد کرد و الله تعالی ده سه لاتدار و پایه داری کردن له زه ویدا، کاریان کرد له سه ره وهی خه لک بکهن به بهندهی الله عز وجل، جا پرپه وهی کاره که یان دوا ی پایه داری و ته مکین ئەوه بوو که هیچ شوینیک بۆ شیرک جینه هیلن شیرکی تیادا بریار بدریت بۆ الله عز وجل، وه لیره وه ده ستیشخه ری کرا بۆ لا بردن و نه هیشتنی شوینه شیرکیه کان، جا ئەگەر بینا کردن بیت له سه ره گۆری پیاوچاکان یان مه زارگه کان یان بینا کردن له سه ره گۆری پیغه مبه ران - که پنیان وایه گۆری پیغه مبه ران- ؛ چونکه تاکه گۆری ناسراو بریتیه له گۆری پیغه مبه ر (ﷺ) ، به لام سه بارهت به پیغه مبه ره کانی تر گۆری هیچ یه کیکیان نه زانراوه، ئەمانه ته نها بۆچوونن ئەگه رچی راستیش بن.

که وایه له ریگه ی جهاد بوو الله عز وجل ده سه لاتداری کردن بۆ ئەوهی بتوانن شوینه شیرکیه کان نه هیلن، وه به دلنیا ییه وه شتیک هه یه له دهروونی هه ره یه کیکتان، ئەویش ئەوهیه چون ئەو شوینانه نه هیلن که شیرکی تیادا بریار ده دریت بۆ الله عز وجل؟! وه ئەم مه به ست و ئامانجه پنی ناگهیت ته نها به جهاد نه بیت، به لام شتیکی تر له ناچار کردنی خه لک له سه ره به ته نها به ندایه تی کردنی الله تعالی: بریتیه له وهی ئەو شوینانه ی شیرکی تیادا وهک میرات به جیده مینیت وه ره ده گیریت نه هیلدران - والله الفضل والمنة- وهک ته کیه کان و حوسه یینه کان و په یانگا کان و زانکۆکان ئەوانه ی تیایاندا قانونی ده سترک ده خوینریت و هاوشپه وه کانی ئەمانهش، که واته به جهاد شوینه شیرکیه کان له ناوده برین و به جهادیش شوینه کانی فیروونی شیرک نا هیلدرین، وه به جهاد ئەو که سانه لاده برین که خه لک فیری شیرک ده کهن

بۆیه هیچ یه کیکیان نابینیت ئاشکرا و دیار بیت له خاکی ئیسلام، که وابوو مه بهستی دووهم بریتی بوو له ناچارکردنی خه لک له سهر ئه وهی بهندهی الله عز وجل بن.

مه بهست و ئامانجی سییه م

نه هیشتنی فیتنه:

له جیهاد له پێگهی الله دا: فەرمووده ی الله تعالی: (وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ) [الأفقال: ۳۹] واته: ئیوهش ئه ی ئیپاندان دژ به کافر و خوانه ناسان بجه نگی تا فیتنه و شیرک نه مینیت و دین و فەرمانبه ردارش ههر هه مووی بۆ الله بیت، جا ئه گهر بۆ باوه ران کۆل بدن و وازهین، ئه وه با بزانی به راستی الله بینایه به هه موو ئه و کار وکرده وانه ی که ده یکه ن.

که وایه مه بهستی سییه م: ئه وهیه که چه ک هه لگرت برای به ریزم، وه ئامانج له چه ک هه لگرتنه که نه هیشتنی فیتنه بیت، ئه م فیتنه یه ش لاناچیت ته نها به جه نگ به رپاکردن نه بیت، سه باره ت به واتای فیتنه له م ئایه ته دا ئیامی ئه حمده -رحمه الله- ده لیت (فیتنه: واته شیرک) به لام به دنیاییه وه شاراهه نییه لیتان که له زمانی عه ره بدا شیرک له واتاکانی فیتنه نییه له هیچ حاله تیکدا، به لکو واتای فیتنه بریتیه له تاقیکردنه وه و پاک و جیاکردنه وه و تووش بوون به به لا و ناخوشی، ئه مانه واتاکانی فیتنه ن، که واته چۆن ئیامی ئه حمده -رحمه الله- له ده رباره ی (وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ) ده لیت تاوه کو شیرک نه مینیت؟ چونکه واتای پینجه م له واتاکانی فیتنه بریتیه له ئینسان خسته به رده م ئه شکه نجه و سزادان بۆ ئه وهی ناچار بییت واز له دینه که ی به یینیت، وه به لگه ش له سهر ئه مه له کیتابی الله عز وجل (يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ) [الذاریات: ۸۳]، وه واتای (یفتنون): مه بهست له دوچار بوونه، که واته له واتاکانی فیتنه بریتیه له پیشاندان و خسته پرووی شتیک بۆ شتیک، به لام به لگه له سهر ئه وهی که واتای فیتنه ئه وهیه موسلمان سزا و ئازار بدریت تاوه کو ناچار بکریت پاشگه ز بیته وه له دینه که ی ئه و ئه م فەرمووده یه ی الله تعالی یه: (إِنَّ الَّذِينَ فَتِنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا) [البروج: ۱۰] وه تو ده زانیت که له پێگای فیتنه وه ده هاتن بۆ ئه و که سانه ی باوه ریان به الله عز وجل هیناوه و ده یانخسته پێش ئاگره که له خه نده قه که دا جا ئه گهر پیداکر بووایه له سهر دینه که ی ئه و ده یانخسته ناو ئاگره که وه، وه ئه گهر پاشگه ز بووبایه وه ئه و وازیان لێ ده هینا و به رپه لایان

دهکرد، کهوابوو مانای فیتنه: ئینسان خستنه بهردهم ئەشکهنجیه بۆ وازهینان له دینهکهی، بۆیه مه بهست له جهنگ کردن: ئەوهیه که شوینهکانی ئازار و ئەشکهنجهدان دابخرین که تیایاندا موسلمان فشار و ئازاری دهخریته سهر بۆ وازهینان له دینهکهی، که مه بهستم له مه بهندیخانه و زیندانه کانه له ولاتانی تاغوتان، ههروهک دهزانن ههندیك له بهندیخانه کان ناوبانگی دهکردوو - پهنا به الله - وهك بهندیخانهی (أبي غریب) و بهندیخانهی (مثنی) و بهندیخانهی (مغرام) و بهندیخانهی گوانتانامو، ئەمانه بوونه ته ناوانیکی به ناوبانگ، وهك ئاشکراشه که زیندانییه کان لهم بهندیخانانه دا تهنها موسلمانان، بهلام رافیضه بهشی تاییه تیان ههیه له بهندیخانهکانی ئەمریکا، کهواته مه بهست له جهنگ کردن ئەوهیه که ئەم بهندیخانانه دابخرین و ههر له بهر ئەمهش بوو کاتیک گه نجه کان دهستیان کرد به چهك هه لگرتن به فەزڵ و منهتی الله تعالی، وه دواي ئەوهی بۆ ماوهی چه ندين سال بهردهوام بوون له جیهاد له چوارچیوهی ئەو کارو و چالاکیانهی پپی هه لدهستان، ئەوه بوو که ئەمه بکه نه به شیک له خه میان چۆن ئەوانه ئازاد بکهین که پیغه مبهه (ﷺ) ناوی هیناون به: العاني (فکوا العاني) - رواه البخاری - بهلام له پێگای جهنگ کردن (وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً) [الأنفال: ٣٩] بۆیه بهندیخانه کان به جهنگ به رپا کردن داده خرین و ههر ئەمهش بوو به چاوی خۆمان بینیمان له ولاته کهمان و فەزڵ و منهتیش ههر بۆ الله یه، ههر له سهردهمی شیخ ئەبی موضعهب داواکارم له الله تعالی له پله بهرزهکانی بههشت وه ریبگریت، له پیشینهی کارهکانی بوو له گرنگیدانی به جیهاد، که ریگایهك بدۆزیتوه بۆ گه یشتن بهم بهندیخانانه به جهنگ کردن تاوه کو ئەم چه وساوانه ده ربهیتیت لهم بهندیخانانه، ههروهك ئەو چالاکیانه تان بینی بۆ سهر بهندیخانه کان و له چند کاتژمیریکی کهمدا الله تعالی منهتی کرد به سهر هه زارانیان و ده رچوون له کاتیکی کورتدا که ئیستاش ئەوان ناوده به رین به: ئازاده کان چونکه له بهندیخانه رزگاریان بوو.

ئەمه ئەو چاره سه ریه که الله عز وجل دایناوه بۆ قه دهغه کردنی ئەم جۆره خه لکانه له وهی ئەشکهنجه مان بدن بۆ ئەوهی وازهینین له دینه کهمان، کیشه که له کوپیه لهم ناوچانه دا؟ کاتیک ئەوانه یه کیک دهستگیر ده کهن له وانهی پابهندن به دینه کهیان له ئەهلی سوننه و جهماعه، پاشان ناچاری ده کهن بۆ ئەوهی واز له دینه کهی بینیت، ئەمه کاره ساته، - به ئەشکهنجهدان - له سهر ئەوهی واز له دینه کهت بهیت، وه کیشه یه کی تریش ئەوهیه ئەو

کهسه ی گویستی ئه و شتانه دهییت که ئه نجامدراوه بهرامبه ر ئه وانه له بهندیخانه کاند، دهینیت دهست دهکات به پاشگه زبوونه وه له زۆریک له دینه که ی له ترسی ئه وه ی دهستگیر بکریت و بخریته بهندیخانه وه، پاشان دوا ی ئه مه ئازار و ئه شکه نجه بدریت هاوشیوه ی ئه وه ی به سهر فلان و فلان و فلان دا هات، بۆیه ئه وه ی له ناو بهندیخانه یه فشار و ئازاری زۆری ده خریته سهر بۆ وازهینان له دینه که ی، ئه وه ش که له دهره وه ی بهندیخانه یه - له ترسی ئه وه ی ئه و شتانه ی به سهر دا نه یه ت ههروهک به سهر ئه واند هات- دهست دهکات به پاشگه زبوونه وه له زۆریک له دینه که ی، لیره وه شیرک دروست دهییت و په ره ده سینیت په نا به الله، کاتیک پابه نده کان پاشگه ز بینه وه، ئه واه کهسانی تر زۆر زیاتر، که واپوو لیره وه ئیام ئه حمده له دهرباره ی فهرموده ی الله تعالی (وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً) [الأنفال: ۳۹] فهرمووی: (حتی لا یكون شرك)، وه ئه م ئایه تانه ش کاتیک لیان ورد ده بیته وه له بهندیخانه دا ئه واههستی یی ده کهیت، ههروهک دهسته یه ک دهرکه وتن له بهندیخانه کانی تاغوتاندا ناسراون به پاشگه زبوونه وه کان و هه ندیک پاشگه زبوونه وه یان نووسی؛ واته پاشگه زبوونه وه له وه ی له سهری بوون له دیندا، وه ناوانیکی ناسراو هه ن کاتیک جیهادیان کرد له ئه فغانستانه و جیهادیان کرد له یه مه ن و به لām کاتیک دهستگیرکران و به ئه شکه نجه دان له سهریان توندکرا، پاشگه زبوونه وه له و ریبازه ی له سهری بوون، وه دهستیان کرد به بلاوکردنه وه ی پاشگه زبوونه وه کان به وه ی ئه م تاغوتانه له سهر راستی و دروستیین، وه ئیوه هه لهن جا به مه ش بوون بوونه فیتنه بۆ خویان پاشان -بوونه فیتنه یه ک بۆ ئه وانه ی له دهره وه ی بهندیخانه ن- په نا به الله.

ئه مه ئاین و بهرنامه ی الله یه عز وجل، جا ههر که سیک دهیه ویت فهرمانی الله تعالی بزائیت بۆ داخستنی ئه م بهندیخانه نه وه تا که چاره سهر بریتیه له (وَقَاتِلُوهُمْ)، به لām جیگره وه، ههر که سیک فهرمانی الله عز وجل پشتگوی بخت و پابه ندی ئه م ئایه ته پیروژه نه بییت، نموونه ی ئه وانه به چاره سهرانیك دین که جیگره وه ن، ههروهک له ولاته که ماندا هه ندیک جیگره وه مان بین ی بۆ فهرمانی الله عز وجل که بریتیین له خویشاندانه کان و نکولی کردن و ئیدانه کردن و گریان و ناله له که ناله ئاسمانیه کان، ئه مانه گشتیان جیگره وه ن له دهرباره ی فهرموده ی الله عز وجل: (وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً).

کاتیک بهراورد ده کهیت له نیوان خه لکانیک که وه لāmی فهرمانی الله عز وجل بیان داوه ته وه و

خەلكتىكىش كە بە جىگرەۋەكان ھاتوونەتە پىش، ئەۋا جىاۋازىيە كە دەبىنىت لە نىۋانىندا: ئەۋانە اللہ عز وجل كىرۋونى بە ھۆكارىك بۇ ئازادكرنى ھەزاران زىندانى لە بەندىخانەدا، بەلام ئەۋانەى تر ناتوانن خوشيان بپاريزن، بەلكو ھىزى دەسەلات دەچىتە ناۋەپراستى خۆپىشاندەران پاشان كىى بويت دەستگىرى دەكات، ئىنجا دەيانخەنە نىۋ بەندىخانەكان و ماددەى ۴ لە چاۋەروانىانە [كە لە دوو بەند پىكھاتوۋە و لەم پىگەيەۋە سزاكان دەركرارە:

بەندى يەكەم: بە لە سىدارەدان سزا دەدرىت ئەو كەسەى خودى خۆى يان ھاۋبەش بىت لە ئەنجامدانى كارە ئىپرايىيەكان، ۋە ھاندەر و پىلاندانەر و دابىنكارى سەرچاۋە دارايىيەكە و ھەر كەسكىش پىخوش بكات بۇ ئىپرايىيەكان لە ھەلسان بە ئەنجامدانى تاۋان ۋەك بىكەرىكى پراستەقىنە

بەلام بەندى دوۋەم باس لە سزادان دەكات بە زىندانى كىرنى ھەتا ھەتايى بۇ ھەر كەسكى بە ئەنقەست ھەر كىرىكى تاۋانكارى بشارىتەۋە يان كەسكى ئىپرايى بشارىتەۋە]، كەۋايە نەيتۋانى خودى خۆى بپاريزىت و ناشتۋانىت بۆچى؟ چونكە چارەسەرىكى ھىناۋە جىاۋاز لە چارەسەرى اللہ عز وجل، ئەگەر دەست بگىرت بەو چارەسەرى كە اللہ عز وجل فەرمانمان پى دەكات بە دەستگرتنى - ئەم كۆمەلەيە ئەگەر ۋەلام بدەنەۋە- بە ئىزنى اللہ، اللہ دەيانكات بە ھۆكارىك لە كىرەنەۋەى ئەو بەندىخانانە و پراگرتنى ئەشكەنجەكان لەم بەندىخانانە، كەۋابوۋ چارەسەرىكى شەرى ھەيە لە لايەك و لە لايەكى تىش جىگرەۋە ھەن بۇ چارەسەرە شەرىيەكە، بۇ ماۋەى دوو سالى دوۋى نوستن لە شەقام و شۆستەكان و ئارامگرتن لەسەر گەرمى ھاۋىن و سەرمى زىستان، خۆپىشاندانەكان كۆتايى ھات بە ھىچ چۈنكە -اللہ تعالى- كىشەكان دەزانىت و چارەسەرى ئەو كىشانەش دەزانىت بۆيە ناكىرت دەستەيەك جىگرەۋە بھىنن بۇ ئەو چارەسەرى اللہ عز وجل دىناۋە و پاشانىش سەركەۋتوۋ بىن لە ھەۋل و كۆششەكەيان يان كۆتايى بىت بە جۆرە ئەنجامىك كە اللہ تعالى پى پازىيە، كەۋاتە ئەمە مەبەستى سىيەمە لە جىھاد كىرەن لە پىگاي اللہ و كارەكەش (ۋاتە شكاندى بەندىخانەكان) پرويداۋە و ھاتوۋەتەجى، ۋە فەزل و مەنىش ھەر بۇ اللہ سىيە.

مه بهست و ئامانجی چوارهم

وشه و ئاینی الله بهرز و بلندترین بیت:

له هه مان ئایه تدایه (وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ)، كهواته مه بهستی چوارهم له هه لگرتنی چهك و جههاد کردن له پیناو الله دا: بریتیه له وهی وشه و ئاینی الله بهرز و بلندترین بیت، بۆیه پازی نابین به هیچ وشه و بهرنامه یهك هاوسهنگ بیت له گه ل وشه ی الله جا چ بگات به وهی پازی بین كه بهرنامه و وشه ی هیچ یه كێك له سهرووی وته ی الله تعالی هوه بیت، (وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ)، واته ۹۹% بۆ الله بیت و ۱% بۆ جگه له الله بیت ئەوا جهنگه كه بهردهوام ده بیت، جا ههر كهسیك دهست بگریت به فهرمانی الله عز وجل ئەوا الله تعالی ئەو مه بهست و ئامانجه ی بۆ دههینیتته دی كه له م ئایه ته دا باسی کردوو (وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ)، جا ئەگەر وهلامی فهرمانی الله عز وجل ـمان دایه وه به دنیاییه وه ئەم ئەنجامه دیتته دی به ئیزنی الله تعالی، بۆیه تاكه چاره سه ر بۆ حوکم کردن به شرعی الله عز وجل: جهنگ کردنه، ههر كهسیك پشت بکات له جهنگ و به جیگره وه کان بێته پیش په نا به الله عز وجل له وهی الله شتیك بهینیتته دی له سه ر دهستی، چونكه ئەگەر جیگره وه یهك هه بوایه له بری جهنگ کردن بۆ حوکم کردن به شرعی الله عز وجل ئەوا الله تعالی و پیغه مبه ره كه ی (ﷺ) پوونیان ده کرده وه، وه به هوی ئەوهی قورئان و سوننه ت ته نها ئەم تاك هۆکاره یان باس کردوو، بۆیه به هه موو موسلمانان ده لێین: هیچ بواریکتان له بهردهم دا نییه ئەگەر بتانه ویّت حوکم بکه ن به شرعی الله عز وجل جگه له جهنگ کردن، به هه مان شیوه ده لێم ههروهك له بهندیخانه دا وتم، به پراستی كه ساتنك له وانیه ی له سه ر ئیسلام هه ژمار کراون په تی ده كه نه وه دهست بگرن به فهرمانی الله عز وجل (وَقَاتِلُوهُمْ)، جا به جیگره وه کان دین و جیگره وه كهش له لای ئەفلاتون په نا به الله نهك له لای محمد (ﷺ)؛ ، جیگره وه كه له دیموكراسی دایه، جیگره وه كه له هه لېژاردنه كان دایه، جیگره وه كه له په رله مانه كان دایه، جیگره وه كه له دهنگدان له سه ر دهستور دایه، ههر بۆیه ش ده بیینی ئەم جوړه كه سانه له زه لیلترینی خه لکین ناتوانیت خوی بیاریزیت جا چ بگات به وهی حوکم بکات به شرعی الله عز وجل، بۆیه نه دیموكراسی هۆکار و پێگه چاره یه بۆ حوکم کردن به شرعی الله تعالی، وه نه هه لېژاردنه كان پێگه چاره یه بۆ حوکم کردن به شرعی الله

تعالی، وه نه پەرلهمانهكان پړیگهچارهیه بۆ حوکم کردن به شهرعی الله تعالی، وه کاتیک له دهربارهی ئەم بابەتانه دەدوین له کاتی خۆیادا به ویستی الله تعالی به فراوانی و وردهکاری باسیان دهکهین، بهلام ههر به خیرایی دهئیم: ئیوه دهزانن که له بانگخوازانی دیموکراسی له سههتای باسه که بریتی بوو له حیزبی ناسراو به حیزبی ئیسلامی عێراقی، بهلام له وتارهکاندا -ئهگەر الله عز وجل ته مهنی دام- ئەوا تهنها وشه ی حیزبی عێراقی به کاردههینم ئەوکاته دهزانریت که مه به ستم حیزبی ئیسلامی عێراقیه چونکه وشه ی ئیسلامی بۆیان زیاده جا بۆیه له پیشتره که دهربارهیان بو تریت حیزبی عێراقی، حالیان وهک حال ی حیزبی شوعیه، حالیان وهک حال ی حیزبهکانی تره له گۆرپانه که، ئەوانه بانگخوازانی دیموکراسیین، ئەوانه شوینکه وتووانی ئەفلاتونن نهک شوینکه وتووانی پیغه مبه ر (ﷺ)؛ چونکه الله عز وجل به موسلمانانی فهرمووه (وَقَاتِلُوهُمْ) ئەگەر بیان هویت حوکم بکهن به شهرعی الله بهلام ئەوانه هیچ یه کیکیان چه کیکی نییه له ماله که ی جا چ بگات به وهی چهک هه لبرگرت بۆ ئەوهی بجهنگیت له دژی دوژمنانی الله عز وجل، برۆ بۆ مالی ههر کامیکیان که ده ته ویت نابینیت خاوهنی گولله یه کیش بیت له ماله کهیدا، جا چۆن دینی الله عز وجل سهرده خهیت له کاتیکدا چه کیکت نییه بهرگری پی له خۆت بکهیت، وه هه ندیک له سه رانیان ده بینیت -په نا به الله- سوکایه تییان پی ده کړیت له سه ر دهستی سه ربازه تیر و مییه کان له سوپای ئەمریکی .. سه ربازیکی میینه پییهکانی له سه ر سه ری (محسن عبد الحمید) دانا بۆ ماوهی چاریگه سه عاتیک و نهیتوانی بهرگری له خوی بکات.. تۆ ناتوانیت بهرگری له خۆت بکهیت جا چۆن بهرگری له دینی الله عز وجل ده کهیت؟! بۆچی؟ چونکه فه رمانی الله عز وجل (وَقَاتِلُوهُمْ) بیان واز لیهیناوه و به جیگره وهی ئەفلاتونی هاتونه ته پیش: دیموکراسی و پەرلهمان و هه لپژاردن و هاوشیوهکانیان، وه ئەم جوړه خه لکه ههروهک دهزانن -کاتیک باسی ئیخوانی میسر ده کهین ئەوا به فراوانی و به درژی له بابته که ده دویین- له سالی ۱۹۵۰ هوه تا ئەم پوژهمان له هه موو پەرلهمانیکدا ده یانبینیت که پکابه ری ده کهن له گه ل عه لمانییه کان و پکابه ری کافران ده کهن بۆ گه یشتن به پوستی ده سه لات و موسلمانانیش هه لده خه له تین به وهی ئیمه له داها توه حوکمی الله عز وجل جیه جی ده کهین له ژیر گومه زی پەرلهمان، په نا به الله له وهی دینی الله عز وجل جیه جی بکړیت له ژیر ئەم گومه زانه؛ چونکه هیچ جهنگ کردنیک نییه له ژیر ئەم گومه زانه و به لکو جهنگ کردن له ده ره وهی ئەم گومه زانه یه بۆ

خاوهنى ئەم گومەزانە، کەواتە جیگرەووەکان هیچ ئەنجامیکی نابێت چونکە -الله عز وجل- هەر خۆی ئاگادارە بە هەموو پەنھان و شاراوەکان و هەر ئەویشە لە کارزان و کارجوان و بە ئاگایە بە کاروباری بەندەکانی، خۆ ئەگەر دیموکراسی خێری تیا بواوە بۆمان ئەوا بە فەرموودەیک، بە ئایەتیک یان هاووشیووی ئەمانە ئاماژەی بۆ دەکرد، بەلام فەرمانی الله عز وجل (وَقَاتِلُوهُمْ) وازلبێنین و فەرموودە ییغەمبەر (ﷺ) پشتگوێ بخەین؛ (أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله، ويقيموا الصلاة، ويؤتوا الزكاة، فإذا فعلوا ذلك، عصموا مني دماءهم وأموالهم، إلا بحق الإسلام، وحسابهم على الله تعالى) (رواه البخاري ومسلم، واته: فەرمانم پیکراوە بجهنگم لەگەڵ خەڵکی تاووە کو شایەدی دەدەن بەوێی هیچ پەرستراویک نییە بە حەق جگە لە الله، وە محمد پیغەمبەرێ الله سیه، وە نوێژ ئەنجام بدەن، و زەکات بدەن، جا ئەگەر ئەمانەیان ئەنجامدا، ئەوا خۆینیان و مأل و سامانیان حەرام و پارێزراو دەبێت لیم تەنھا بە مافی ئیسلام نەبێت، وە لپرسینەووەشیان لەسەر الله تعالی سیه. واز لە فەرمانی الله (وَقَاتِلُوهُمْ) و لە فەرمانی پیغەمبەر (ﷺ) (أمرت) بهێنین پاشان پەنا بیهین بۆ ئاشتی و ئاشتەوایی و بە جیگرەووی ئەفلاتونی بییە پێش..! پاشان بە خۆیان پێدەکەن و دەلێن دەمانەوێت حوکم بە دین و شەری الله عز وجل بکەین لە پێگەی پەرلەمان! ئەمە نە دینمانە و نە پێبازی پیغەمبەرمانە (ﷺ).

مەبەست و ئامانجی پێنجەم

پزگارکردنی چەوساوەکان

مەبەستیکی تر لە جەنگان لە پێگەی الله بریتییه لەوێ لەم فەرموودەیک الله تعالی هاتوووە (وَمَا لَكُمْ لَا تَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا) [النساء: ۷۵]، واتە: (ئەو ئیباداران) ئەوێ چیتانە و بۆچی ناجهنگن لە پێناوی پەزاهەندی الله و پزگارکردنی لاوازکراو و چەوساوەکان، لەو پیاوان و ئافرەتان و مندالانەیک کە دەلێن: پەروردگارا توو پزگارمان بکە لەم شارەیک کە خەڵکەیک ستمکارن و لەلایەن خۆتەوێ پشێوان و یارمەتیدەرێکمان بۆ ساز بکە.

کەوابوو الله عز وجل فەرمانمان پێدەکات بجهنگین لە پێناوی ئەودا تاووە کو بییە هۆکاریک لە

پزگارکردنی ئەم چهوساوانه له سهرتاسهري زهوی، بهلام چۆنیهتی پزگارکردن: ئەگەر دهستان گرت به فرمانی الله عز وجل (وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ) واته: بجهنگن، ئەگەر دهستان گرت به فرمانی الله عز وجل و جهنگایین، دهشیت بینه هۆکاریك له ئاسانکردنی پێگا بۆ ئەم چهوساوانه بۆ ئەوهی بینه لامان، وه ئەمهش پروویدا -ولله الفضل والمنة- ههروهك پروویدا بۆ له سهردهمی پێغه مبهەر (ﷺ)، کاتیك دهستی کرد به جهنگ و الله عز وجل پایه داری کرد له زهوی، چهوساوهکان له موسلمانان له ههموو شوینیهکانی جهزیره وه (جهزیره عهرهب) دهستیان کرد به کۆچ کردن بۆ شاری پێغه مبهەر (ﷺ)، به ههمان شیوه حالی ئیستامان، کاتیك جهنگه که دهستی پێکرد -ولله الفضل والمنة- چهوساوهکان له وانهی پایه ندن به دین له ولاتانی موسلماناندا دهستیان کرد به کۆچ کردن بۆ لامان، کهوايه جهنگ بهرپاکردن.. یان ئەوهتا ده بینه هۆکاریك له ئاسانکردنی پێگا بۆ ئەوانه تاوه کو الله عز وجل بمانکاته هۆکاریك بۆ پزگارکردنیان، یاخود ئەگەر واز له جهنگ بێنین به دنیاییه وه هیچ کهسیك کۆچ ناکات بۆ لامان و نایه ته لامان، ئەمه پێگه چاره ی یه که م

پێگه چاره ی دووه م: ئەوهیه بجهنگین له گه ل ئەو تاغوته سته مکارانه ی سته م له چهوساوهکان ده که ن له موسلمانان له سهر زهوی پاشان ناچار یان بکه یین به هاتنه نیو ئیسلام جا به مهش زیان و خراپه یان دوورده که ویتته وه له چهوساوهکان له سهر زهویدا، وه ههر ئەمهش بوو پروویدا له سهردهمی پێغه مبهەر (ﷺ)، کاتیك مه که که فه تح کرا -الله تعالی شکۆداری بکات- چونکه چهوساوهکان له مه که که دا له ناوه وهی بوون به لام دوا ی فه تح ئازاد و پزگار بوون -ولله الفضل والمنة-، فه رموده ی عبد الله بن عباس -رضي الله عنه- که ده لیت: (من له چهوساوهکان بوو و دایکیشم -به هه مان شیوه- له چهوساوهکان بوو له ناو ئافره تاندا) - فی البخاری بمعناه-، که وایوو ده جهنگین تاوه کو ئەوانه ناچار بکرین موسلمان ببن جا ئەگەر هاتنه ناو ئیسلام ئەوا خراپه و زیانیان به دوور ده بێت له چهوساوهکان له موسلمانان له ناوچه کانیاندا

وه پێگه چاره ی سێیه م: ئەوهیه که بجهنگیت تاوه کو ئەوانه دهر به یینیت و ببیت هۆکاریك له پزگارکردنی چهوساوهکان له موسلمانان، وه ئەمهش پروویدا له م ویلایه ته پیرۆزه داوا کارم له الله تعالی ئاگاداری بیت و بیپارێزیت و له گه ل خه لکه که شی و بۆمان ته وای بکات به چاکه کان، جا کاتیك جهنگه که دهستی پێکرد و سته مکارانیش ئیمه و ئیوه یان ده چهوسانده وه،

وه زور چيرۆك و نموونه گۆی لی بوو كه ئەوانه چیان به خەلكی ئەم ویلايه ته ده كرد، وه به هه مان شیوه تهواوی شاره كانی تریش.. كار گه یشتبوو به وهی ههروهك پیاویکی به سالاجوو به منی وت: والله هه رچه نده هیواپراو ببووین و یه كێك له وان هێرشى ده كرده سهر ناموسم كه چی نه مده توانی هیچ شتیك بكهم، وه پیاویکی تر پێی وتم: سهر بازه كه دیت و له ده رگای ماله كه مان ده دات له كاتز میڕ دووی دوای نیوه شهو و جا ده رچووم ئینجا كاتیك منی بینی وتی: ئە گهر هه ندیك هه بتان هه بێ بۆ سهر ئیشه چونكه به راستی ده نالینم به هۆیه وه، وه وتی من ده زانم كه شته كه درۆیه و به لكو له ده رگای دا تاوه كو ئافره تیك ده رگا كه ی لی بكاته وه له وكاته ی شه ودا، كه واپوو سته مكاران ئە هلی سونه ده چه وسیننه وه، به لام به جهنگ - والله الفضل والمنة - الله عز وجل لایان ده بات و دووریان ده خاته وه جا موجهیدان هۆكارێك بوون له پرزگار كردنی ئەم چه وساوانه له ده ست ئەو سته مكارانه، بۆیه مه به ست و ئامانج له جهنگ به رپا كردن (وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا) [النساء: ۷۵] ئە مه ش مه به ستيك بوو، وه مه به ستيكي تر هه یه: ده جهنگین، چونكه به جهنگ كردن الله عز وجل زهبر و خراپه ی كافران له ئیمه و له موسلمانان دوور ده خاته وه به لگه ش له سه ر ئەمه لهم فه رمووده یه ی الله تعالى یه (فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا (۸۴) مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا (۸۵)) [النساء]، واته: (ئهی پیغه مبه ر (ﷺ)) بجهنگه له پیناوی الله دا، چونكه ئەو ئەركه هه ر له سه رشانی خۆته، (واته: هه تا ئە گهر ته نها خۆیشته بیت)، ههروه ها هانی ئیپاندارانیش بده (بۆ به شداری له جهنگه كاندا) ئومیده خوی گه و ره هیز له بی باوه ران بسینیتته وه و به ریان بگریت و زالتان بکات به سه ریاندا، وه هیز و هه لمه تی الله له وان سه ختته له جهنگدا و له سزا و تۆلە یشدا توندتر و تیژتره.

ئیمام جه صاص -رحمه الله- له ته فسیره كهیدا ده لیٹ: (الله تعالى فه رمانی كرده وه به پیغه مبه ره كه ی به جیهاد كردن لهم ئایه ته دا له دوو ڕووه وه: فه رمانی پیکردووه به جهنگ و ئاماده بیٹ بۆ جهنگ ئە گه رچی ته نها خۆیشی بیٹ، پاشان فه رمانی پیکردووه به جیهاد به هاندانی ئیپانداران له سه ر جهنگ كردن)، وه ئیمام قورطوبی -رحمه الله- له ته فسیره كهیدا

دهلئیت: الله عز وجل فهرماني کردووه به پیغه مبه ره که ی به جهنگ کردن هه رچه نده ته گهر به تهنیش بیت (فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفٍ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا). وه لیردها رۆلی ئیوه دیت به ئیزنی الله تعالی که بجهنگن له پیناو الله دا و خه لکیش هان بدن له سهر جهنگ له پیناو الله جا ته گهر جهنگاین و کهسانی ترمان هاندا له سهر جهنگ کردن، ئه مه تهو کارهیه که ده بیته هوکاریک له گپرانه وه و دوورخستننه وهی زهبر و خراپه ی کافران لیان، (عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفٍ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا)، وه ههروهک ده زانن که (عسی) له قورئاندا ههروهک رافه کاران ده لین: جهخت لیکراوه، واته ته گهر الله عز وجل فهرمووی (عسی) تهوا به راستی ته وهی دوا ی (عسی) ده هیئته دی، وه ههر ئه مه بوو پرویدا -ولله الفضل والمنة- کاتیک جههاد دهستی پیکرد له عیراق، الله عز وجل زهبر و زۆرداری سوپای ئه مریکی دوورخسته وه له موسلمانان، ئیستاکه هیچ سهربازیک ناتوانیت بجیتته نیو هیچ شوینیک له ولاتانی ئیسلام -ولله الفضل والمنة- ههر بویه لیدوانی به دوا ی یه کتر و له سهریهک ده بینی له لایهن ئه مریکاوه که ده لین ئیمه ناچینه نیو عیراق و شام به سهربازی پیاده، ناکریت چونکه الله عز وجل پیشی گرت له زهبر و خراپه یان له سهرمان کاتیک دهستان کرد به جهنگ له دژیان -ولله الفضل والمنة- وه ئه م فرۆکانه ش الله عز وجل زهبر و خراپه یان دوور ده خاته وه لیان تاوه کو ئیمه دهست بگرین بهو هوکارانه ی الله عز وجل فهرمانمان پینان ده کات (فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ ۚ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفٍ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا)، ته گهر جهنگاین و هاندانمان کرد له سهر ئه مه تهوا الله عز وجل زهبر و خراپه ی ئه م هیزه دوورده خاته وه لیان که ناکاته هیچ به ئیزنی الله تعالی، (لَنْ يَضُرَّوْكُمْ إِلَّا أَذًى) له مه زیاتر نییه، کهواته ئه مه مه به ستیک بوو له مه به ست و ئامانجه کانی جهنگ کردن له ئیسلامدا.

مه به ست و ئامانجی شه شم

توقاندنی دوژمنانی الله عز وجل:

وه مه به ستیکی تر ههیه: ئه ویش بریتیه له توقاندنی دوژمنانی الله عز وجل، جا جههاد ده کهیت تاوه کو بیانترسینیت الله عز وجل ده فره مویت: (وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا

تُفَقُّوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ [الأنفال: ٦٠]، واته: ههتا بۆتان ده کرئ و له توانا و وزه تاندايه چهك و جبهه خانه ی جهنگ و، ئەسپی چابوکی سواریی -دژی دوژمنانی دینی الله- ئاماده بکهن ئەی باوه پداران، دوژمنی الله و دوژمنی خۆتانی یی بترسینن، بی له وانیش ئەو دوژمنانهش بترسینن ئیوه نایانناسن ههه الله چاك ئەیانناسیت، ههه شتیکیش له ریگهی خوادا ببهخشن به کاملی الله ده بیژیری بۆتان و پاداشتی وهرده گرن و به هیچ شیوهیه کیش ستهمتان لی ناکریت.

کهوابوو، ئەگەر هیزه کهمان ئاماده کرد و جیهادمان دهستیپکرد، الله عز وجل ترس و تۆقین دهخاته نپو دلی کافرانه وه، (أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِي، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِي، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِي) ههروهك له لای ئیام موسلیم -رحمه الله تعالی- واهاتوو، واته چاك بزائن ئەو (هیزه) که الله تعالی له ئایه ته کهدا داوا له موسلمانان دهکات ئاماده ی بکهن تیر هاویشتنه.. بۆیه به ئاماده کاری له جهنگدا و خۆئاماده کردنمان له جهنگدا الله عز وجل ترس دهخاته نپو دلی ئەم جوړه کهسانه و ده بین بهوانه ی الله عز وجل له باره یانه وه دهفه رمویت: (لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِّنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ) [الحشر: ١٣] واته: به پراستی ئیوه له دلیاندا به ترس و به سامترن له الله، ئەوهش به هو ی ئەوهی که ئەوان که سانیکن تیناگهن له گه وره یی و دهسه لاتی الله تعالی.

تهنها به گرتنه بهری ریباری پیغه مبهه (ﷺ)، وه بهو دینه ی که هیناویه تی له لایه ن الله تعالی سه وه له کاتی کهدا که دابری تراویت و به ته نیایت و هیچ دهسه لاتیکت نییه، والله لیث ده ترسن زیاتر له ترسانیان له الله، چونکه الله عز وجل کاتی که فه رموویه تی (لَأَنْتُمْ) له گهل (لَأَنْتُمْ) دا هیچ شتیکی تری باس نه کردوو، نه باسی چه کی کردوو نه باسی ژماره و که رسته و پیداویستی کردوو، به لکو فه رموویه تی: (لَأَنْتُمْ) واته: به تهنها خودی خۆتان، لیثان ده ترسن زیاتر له وهی له الله عز وجل ده ترسن، کهوابوو دهجهنگین تاوه کو ئەوانه بتوقینین، وه ئەمهش به دیهاتوو -ولله الفضل والمنة- به جوړیک الله عز وجل له سهه زمانی خویان به ده ریخست، که موجهیدان ناوبنن به (توقینه رهکان) ناکریت وشهیه کی تر هه لبرژرن چونکه ههه ئەمه ههیه له سینه و دلیاندا، وه ئەوهی له سینه کانیانه به زمانیان گوزارشتیان لیکرد جا وتیان: ئیوه توقینه رن، ئەگەر ئیمه بلین: که ئیمه ئەم کافرانه مان ترساندوو، هه ندیک له خه لکی ههیه گومان دهکات له وته کهمان .. لهوانهیه و دهشیت (گوزارشته له گومان) .. به لام ئەو که سهی

دهجه نگیڭ له گه لم هاتوو و ده لیت: تو من ده ترسینیت!، که وایه لیږدا راستیښتی فەرمووده ی الله عز وجل دهرده که ویت (لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِّنَ اللَّهِ) ئەمە مه به سستی که له مه به سته کانی جهاد له پیناو الله، تو دوژمنانی الله عز وجل ده ترسینیت و له کاتی که له شوینه که ی خوتی، وه ئەم قسه یه م که تو دانیشتوی له شوینه که ی خوت ئاماژه یه بۆ فەرمووده ی پیغمبه ر (ﷺ) ههروهك ئیامی بوخاری -رحمه الله- له جابر -رضي الله عنه- گپراویه تیه وه که وتویه تی: پیغمبه ر (ﷺ) فەرموویه تی: (أَعْطِيتَ خَمْسًا لَمْ يَعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي: نصرت بالرعب مسيرة شهر)، واته: پینج شتم پی به خشراوه که نه به خشراوه به هیچ که سیک پیش من: سه رخراوم به ترس به دریزی مانگه رییهك. ئیمه له لایه کی سهر زه وین و ئەمریکاش له لایه کی تر، به لام له وپوه پایده گه یه نن که ئەوانه توقینه رن، به مهش وته ی الله عز وجل و وته ی پیغمبه ر (ﷺ) راست دهرچوو له دهر باره مان -ولله الفضل والمنة-، به لام به و مه رجه ی ده ست بگرین به وه ی له دینه که ماندا هاتوو.

مه به ست و ئامانجی ده وته م

لابردنی هیزی کفر و گه یاندنی دینی په حمه ت:

وه مه به ست و ئامانجی کوتایی له جهاد له پیناو الله دا ئەوه یه که ئەم دینه په حمه ته (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) [الانبیاء: ١٠٧]، وه فەرمووده ی الله تعالی: (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ) [سبأ: ٢٨]، واته: ئیمه هه ر بویه تۆمان نارد ئە ی محمد (ﷺ) که بۆ ته وای خه لکانی جهان بیته موژده دهر و ترسینه ر، به لام زۆربه ی خه لکی نازان.

که وایه ئەم دینه په حمه ته، الله عز وجل ئەگه ر بیویستایه ئەم دینه بگه یه نیت ئەوا ده بگه یاند جا له ویستی ئەودا -سبحانه و تعالی- ئەوه بوو که ئەمانه تی گه یاندنی ئەم دینه بکه ویته ئەستوی ئیمه بۆ لایه نه کانی تر، بۆ ولاته کانی تر، دانیشن سوودی نییه .. پیغمبه ر (ﷺ) کاتیک په یامه که ی پی سپردرا نه ده نوست، دایکان خه دیجه -رضي الله عنها- پی دهوت: ئایا ناخه ویت ئە ی پیغمبه ری خوا ؟ ئەویش ده یفه رموو: (کاتی نوستن نه ما ئە ی خه دیجه)، ئەم دینه په حمه ته، وه من و توش فەرمانمان پیکراوه ئەم په حمه ته بگه یه نین به و خه لکه تاوه کو بیینه هوکاریک له رزگار کردنیان، الله تعالی ده فەرمویت: (وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ

وجزاكم الله خير جزاء وبارك فيكم

وتاریکی

شیخ ئەبەبە عەلی ئەنبەری - الله تعالی لینی وەر بگریت

پیشکەش کراوە

له بهرواری رۆژی شەممە ۸ - محرم - ۱۴۳۵ بهرامبەر ۱-۱۱-۲۰۱۴

وەرگیرانی

پێگهی راستەری

